

Hangt u het "Ondernemen" ook zo de strot uit?...

Tegenwoordig weet iedereen wat ondernemen is. Het wordt te pas en te onpas aangeprezen als **de** remedie om te komen tot een nieuwe westerse wereldorde. Iedereen, die denkt wat te moeten schrijven over economie, sleept daar wel het woord ondernemen bij. Het is dat het woord nogal gemakkelijk in de Nederlandse taal te schrijven is, anders kon je zeggen dat er mensen bij zijn die het woord nog niet eens kunnen schrijven, laat staan dat ze weten wat het ondernemen inhoudt.

Hele hordes bestuurders, ambtenaren, managers, interim-managers, coaches, dienstverleners, doemdenkers en wijsneuzen schrijven kranten, weekbladen, glossy businessmagazines (weer zo'n naar woord) en zelfs pocketboeken vol over "ondernemen". Meestal hebben zij goed praten, want meestal kramen zij hun denkwijzen uit vanuit een goed beschermde omgeving, als werknemer, ambtenaar of tot in alle eeuwigheid beschermd bestuurder.

Is "ondernemen" nu plotseling een nieuw geloof of de enige weg naar een gouden toekomst?

Is de enige menselijke eigenschap slechts ondernemen, ben je zonder ondernemerschap geen mens, is er nog leven zonder ondernemerschap? Je zou het haast gaan geloven. Toch zouden veel mensen die hun mond zo vol hebben over ondernemerschap, omkomen van de honger als zij voor zich zelf daarmee het dagelijks brood moesten verdienen.

Ik waag het om ook maar enige begrippen omtrent "ondernemerschap" aan het papier toe te vertrouwen. Wat maakt het ook uit, van mijn part deelt u mij in bij een van eerdergenoemde categorieën.....

Voor een ondernemer is geld een middel, géén doel.

Als je geboren wordt ben je nog geen ondernemer. Hoewel, je genen zouden parten kunnen spelen bij een zich ontwikkelend ondernemerschap.

Meer echter vormt je directe omgeving de basis voor een spontaan ondernemerschap. Want, wil je iets hebben, dan zul je dat kenbaar moeten maken, iets er voor doen, ja zelfs claimen. Na je eerste successen krijg je er steeds meer plezier in als je iets gedaan krijgt, als je iets lukt wat anderen niet zo snel (en goed) voor elkaar krijgen. Kun je dat ook nog ruilen voor dingen die anderen goed kunnen (maken) dan begint het ondernemerschap te ontluiken. Wil je van die ruilhandel af dan heb je geld nodig, niet om te leven maar hoofdzakelijk als middel om nog meer mooie dingen te kunnen maken, laten maken of te verhandelen.

Voor deze ondernemer (daar heb je het dus) is geld een middel, geen doel! Naarmate de productie wordt uitgebreid of wordt gespecialiseerd heb je meerdere mensen nodig om dingen, naar jouw voorbeeld, te laten maken. Je kunt ook kiezen om dat niet te doen, om alleen iets te maken wat anderen niet kunnen , maar wel dolgraag willen hebben.

Voor de manager is alleen geld het doel.

In het geval dat je met meerdere mensen gaat werken, heb je op den duur managers nodig die "processen" kunnen aansturen en zorgen dat er geld wordt verdiend. Voor deze managers is geld een doel. Zij zijn dus geen **ondernemer!** O ja, zij zijn heus wel **ondernemend** en zij denken dat zij weten wat ondernemen is en daarom schrijven zij dat in (liefst) glossy magazines, houden het mensdom voor dat ondernemen alleenzaligmakend is om te komen tot een betere wereldorde, om de economie stabiel te houden etc.

Alleen doen zij dat.....vanuit een goed beschermde omgeving als werknemer, ambtenaar of tot in alle eeuwigheid beschermd bestuurder....

En de ondernemer? Hij ondernam in stilte voort.

Pierre Lindner